

176

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 marca 1937 r.

o przystąpieniu Polski i szeregu innych Państw do konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r. w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych i o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji.

I.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. V. konwencji w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych, podpisanej wraz z protokołem i dwoma załącznikami w Genewie dnia 7 czerwca 1930 r., zostało zgłoszone Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 19 grudnia 1936 r. w imieniu Rządu Polskiego przystąpienie do tej konwencji i protokołu, z zastrzeżeniami z art. 2, 6, 7, 10, 11, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21 ustęp 2 i z art. 22 załącznika II do wspomnianej konwencji.

II.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że

a) w wykonaniu postanowień art. IV. wspomnianej konwencji zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji i protokołu w imieniu Rządów niżej wymienionych Państw w datach następujących:

Grecja dnia 31 sierpnia 1931 r.

z następującymi zastrzeżeniami dotyczącymi Załącznika II:

art. 8 — ustępy 1 i 3.

art. 9 — co dotyczy weksli płatnych w oznaczonym dniu, lub w pewien czas po dacie lub po okazaniu;

art. 13.

art. 15 — a) Skarga przeciwko wystawcy lub przeciwko indosantowi, który by się niesłusznie wzbogacił;

b) Taka sama skarga przeciwko akceptantowi, który by się niesłusznie wzbogacił;

„Ta skarga ulega przedawnieniu z upływem lat pięciu licząc od daty weksłu.”

art. 17 — Będą stosowane postanowienia ustawodawstwa greckiego dotyczące przedawnień krótkoterminowych.

art. 20 — powyższe zastrzeżenia stosują się również do weksłu własnego.

Dania dnia 27 lipca 1932 r.

zobowiązanie Rządu Królewskiego wprowadzenia w Danii ustawy jednolitej stanowiącej Załącznik I do niniejszej konwencji uzależnione jest od zastrzeżeń przewidzianych w art.: 10, 14, 15, 17, 18 i 20 Załącznika II do omawianej konwencji.

Przez przyjęcie niniejszej konwencji Rząd Królewski nie zamierza przyjąć żadnego zobowiązania w stosunku do Grenlandii.

Norwegia dnia 27 lipca 1932 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniami wymienionymi w art. 14 i 20 Załącznika II do omawianej konwencji i Królewski Rząd Norwegii zastrzega sobie zarazem możliwość

skorzystania z prawa przyznanego każdej z Wysokich Umawiających się Stron przez art.: 10, 15, 17 i 18 tego Załącznika co do normowania ustawodawczego spraw tam wymienionych.

Szwecja

dnia 27 lipca 1932 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniami wymienionymi w art. 14 i 20 Załącznika II konwencji i, poza tym, Królewski Rząd Szwedzki skorzystał z prawa przyznanego Wysokim Układającym się Stronom przez art.: 10, 15 i 17 tego Załącznika, co do normowania ustawodawczego spraw tam wymienionych.

Holandia (za Królestwo w Europie)

dnia 20 sierpnia 1932 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniami wymienionymi w Załączniku II konwencji.

Szwajcaria

dnia 26 sierpnia 1932 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniami z art.: 2, 6, 14, 15, 16, 17, 18 i 19 Załącznika II. Ratyfikacja wywrze skutki dopiero po przyjęciu ustawy o rewizji tytułów XXIV do XXXIII Kodeksu Związkowego o zobowiązaniach lub w danym wypadku — ustawy specjalnej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych oraz czeków.

Austria

dnia 31 sierpnia 1932 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniami wskazanymi w art.: 6, 10, 14, 15, 17 i 20 Załącznika II do konwencji.

Belgia

dnia 31 sierpnia 1932 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniem stosowania uprawnień przewidzianych w art.: 1, 2, 3, 4, 5, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17 i 20 Załącznika II do konwencji. Co się tyczy Konga Belgijskiego i Ruanda-Urundi, Rząd Belgijski zastrzega sobie możliwość stosowania wszystkich uprawnień przewidzianych w omawianym załączniku — za wyjątkiem uprawnienia określonego w art. 21.

Finlandia

dnia 31 sierpnia 1932 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniami wymienionymi w art. 14 i 20 Załącznika II do tej konwencji. Poza tym Finlandia skorzystała z prawa przyznanego Wysokim Układającym się Stronom przez art.: 15, 17 i 18 tego Załącznika, co do normowania ustawodawczego spraw tam wymienionych.

Włochy

dnia 31 sierpnia 1932 r.

Rząd Włoski zastrzega sobie możliwość skorzystania z uprawnień przewidzianych w art.: 2, 8, 10, 13, 15, 16, 17, 19 i 20 Załącznika II do tej konwencji.

Japonia

dnia 31 sierpnia 1932 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniem korzystania z postanowień wymienionych w Załączniku II do tej konwencji, przez zastosowanie ustępu 2, art. pierwszego.

*) Rzesza Niemiecka dnia 3 października 1933 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniami przewidzianymi w art.: 6, 10, 13, 14, 15, 17, 19 i 20 Załącznika II do konwencji.

*) Portugalia dnia 8 czerwca 1934 r.

z zastrzeżeniem, że postanowienia konwencji nie będą stosowane do portugalskiego obszaru kolonialnego.

*) Wolne Miasto Gdańsk (za pośrednictwem Polski) dnia 24 czerwca 1935 r.

ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniami przewidzianymi w art.: 6, 10, 13, 14, 15, 17, 19 i 20 Załącznika II do tej konwencji.

b) w wykonaniu postanowień art. V. rzezonej konwencji zostały zgłoszone Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów w imieniu Rządów niżej wymienionych państw przystąpienia do tej konwencji i protokołu w datach następujących:

Monako dnia 25 lipca 1934 r.

Rząd Holenderski za: Indie Holenderskie i Curaçao dnia 16 lipca 1935 r.

z zastrzeżeniami wymienionymi w Załączniku II do konwencji.

Francja dnia 27 kwietnia 1936 r.

oświadcza, że będzie korzystała z art.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 i 23 Załącznika II do tej konwencji.

Rząd Holenderski za: Surinam dnia 7 sierpnia 1936 r.

z zastrzeżeniami wymienionymi w Załączniku II do konwencji.

Z. S. R. R. dnia 25 listopada 1936 r.

z zastrzeżeniem korzystania z postanowień wymienionych w Załączniku II do tej konwencji przez zastosowanie ustępu 2, art. pierwszego.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

*) Wszystkie Strony w niniejszej konwencji zgodziły się uważać jako ważny dokument ratyfikacyjny, który Państwo to złożyło po dacie ustalonej w konwencji. Jednakże Rząd Japoński jest zdania, że taka ratyfikacja ma charakter przystąpienia.